

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 272

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 28 martie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 686 din 2 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2) și (4) și art. 20 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, ale art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale și ale art. 29 alin. (1 ¹) și art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.....	2-8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
250/1.660/1.170. — Ordin al ministrului transporturilor, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii și justiției sociale pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2018 al Societății Comerciale „ROFERSPED” — S.A., la care Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. Marfă” — S.A. deține o participație majoritară	9-11
351. — Ordin al ministrului sănătății pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Institutului Oncologic „Prof. dr. Ion Chiricuță” Cluj-Napoca	11
373. — Ordin al ministrului transporturilor privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2018 al Autorității Feroviare Române — AFER	12-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 686**

din 2 noiembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2) și (4) și art. 20 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, ale art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale și ale art. 29 alin. (11) și art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2) și (4) și art. 20 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, ale art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale și ale art. 29 alin. (11) și art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Remus Atodiresei și alții, prin Sindicatul Salariaților FRE Suceava, în Dosarul nr. 1.586/86/2015 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.253D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă autorii excepției, prin avocatul Dan Gabriel Cioană, precum și partea Societatea Energetică „Electrică” — S.A. din București, prin consilier juridic Ana Maria Nistor. Lipsesc partea Societatea „Hidroelectrică” — S.A. din București, prin administrator judiciar Euro Insol SPRL din București. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 2.391D/2016, 2.530D/2016, 2.672D/2016, 2.797D/2016, 2.927D/2016, 2.969D/2016, 3.054D/2016 și 3.569D/2016, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții de lege, excepție ridicată de Dan Apetrei și alții, precum și de Petru Amanolesei și alții, prin Sindicatul Salariaților FRE Suceava, și de Emil Bulimar și alții, prin Sindicatul Energia Moldova, în dosarele nr. 1.584/86/2015, 1.585/86/2015 și 2.880/86/2015 ale Curții de Apel Suceava — Secția I civilă, de Nicolae Gîrbăcea și alții, precum și de Ovidiu Andronescu și alții, prin Sindicatul Liber Energetica Nucleară 90 în dosarele nr. 3.461/118/2016/a1 și nr. 3.469/118/2015 ale Curții de Apel Constanța — Secția I civilă, de Alin Mîrzan și alții și Constantin-Laurențiu Ciutacu și alții în dosarele nr. 3.718/90/2015 și nr. 1.928/90/2014 ale Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă și de Petrică Alb și alții în Dosarul nr. 452/111/2016 al Tribunalului Bihor — Secția I civilă.

4. La apelul nominal se prezintă autorii excepției, prin avocatul Dan Gabriel Cioană, precum și partea Societatea

Energetică „Electrică” — S.A. din București, prin consilier juridic Ana Maria Nistor. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.253D/2016, 2.391D/2016, 2.530D/2016, 2.672D/2016, 2.797D/2016, 2.927D/2016, 2.969D/2016, 3.054D/2016 și 3.569D/2016, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul autorilor excepției, cel al Societății Energetică „Electrică” — S.A. din București, precum și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.391D/2016, 2.530D/2016, 2.672D/2016, 2.797D/2016, 2.927D/2016, 2.969D/2016, 3.054D/2016 și 3.569D/2016 la Dosarul nr. 2.253D/2016, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorilor excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate instituie un sistem care nu permite salariatului să se adreseze direct instanțelor de judecată, ci interpun persoane care s-ar putea să aibă interese diferite de cele ale salariaților, respectiv angajatorul și organizațiile sindicale. De asemenea, menționează că, prin deciziile nr. 12 și nr. 14 din 23 mai 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a pronunțat cu privire la acest aspect, astfel că aceste decizii nu sunt relevante în soluționarea excepției de neconstituționalitate.

7. Reprezentantul Societății Energetică „Electrică” — S.A. din București arată că textele de lege criticate ca neconstituționale nu fac decât să împuternicească Guvernul să reglementeze criteriile de stabilire a unor condiții deosebite și speciale de muncă. Astfel, în speță, autorii excepției contestă de fapt prevederile hotărârilor Guvernului care reglementează aceste criterii, iar aceste hotărâri pot fi atacate în contencios administrativ. Pentru aceste motive, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

8. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că stabilirea criteriilor de încadrare a locurilor de muncă în condiții deosebite sau speciale este o atribuție exclusivă a legiuitorului și nu afectează dreptul salariaților de a se adresa justiției pentru a reclama neîndeplinirea de către angajator sau alte persoane implicate a obligațiilor ce le revin potrivit legii. De altfel, arată că asupra acestor chestiuni s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție prin deciziile nr. 12 și nr. 14 din 23 mai 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin Încheierea din 13 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.586/86/2015, **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2) și (4) și art. 20 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, ale art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale și ale art. 29 alin. (11) și art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția a fost ridicată de Remus Atodiressei și alții, reprezentați de Sindicatul Salariaților FRE Suceava, cu prilejul soluționării apelurilor declarate de Societatea Energetică „Electrică” — S.A. din București și S.C. „Hidroelectrică” — S.A. din București, prin administrator judiciar Euro Insol SPRL din București, împotriva Sentinței civile nr. 109 din 26 ianuarie 2016, pronunțate de Tribunalul Suceava — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.586/86/2015, având ca obiect încadrarea autorilor prezentei excepții de neconstituționalitate în condiții speciale și deosebite de muncă.

10. Prin Încheierea din 18 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.584/86/2015, **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2) și (4) și art. 20 alin. (3) din Legea nr. 19/2000, ale art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 226/2006 și ale art. 29 alin. (11) și art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010.** Excepția a fost ridicată de Dan Apetrei și alții, reprezentați de Sindicatul Salariaților FRE Suceava, cu prilejul soluționării apelului declarat de aceștia împotriva Sentinței nr. 1.630 din 5 noiembrie 2015, pronunțate de Tribunalul Suceava — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.584/86/2015, având ca obiect încadrarea autorilor prezentei excepții de neconstituționalitate în condiții speciale și deosebite de muncă.

11. Prin Încheierea din 26 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.585/86/2015, **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2) și (4) și art. 20 alin. (3) din Legea nr. 19/2000, ale art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 226/2006 și ale art. 29 alin. (11) și art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010.** Excepția a fost ridicată de Petru Amanolesei și alții, reprezentați de Sindicatul Salariaților FRE Suceava, cu prilejul soluționării apelului declarat de E.On Distribuție România — S.A. din Târgu Mureș împotriva Sentinței nr. 283 din 29 februarie 2016, pronunțate de Tribunalul Suceava — Secția civilă în Dosarul nr. 1.585/86/2015, având ca obiect încadrarea autorilor prezentei excepții de neconstituționalitate în condiții speciale de muncă.

12. Prin Decizia civilă nr. 29/CM din 4 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.461/118/2016/a1, **Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2) și (4) și art. 20 alin. (3) din Legea nr. 19/2000, ale art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 226/2006 și ale art. 29 alin. (11) și art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010.** Excepția a fost ridicată de Nicolae Gîrbăcea și alții, cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Încheierii din 8 septembrie 2016, pronunțate de Tribunalul Constanța — Secția I civilă în Dosarul nr. 3.461/118/2016, având ca obiect încadrarea în condiții speciale și deosebite de muncă.

13. Prin Încheierea din 20 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.718/90/2015, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Legea nr. 19/2000, ale art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 226/2006 și ale art. 29 alin. (11) și art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010.** Excepția a fost ridicată de Alin Mirzan și alții cu prilejul soluționării unei cauze privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale.

14. Prin Încheierea din 20 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 452/111/2016, **Tribunalul Bihor — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 și ale art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 226/2006.** Excepția a fost ridicată de Petrică Alb și alții cu prilejul soluționării unei acțiuni având ca obiect încadrarea în condiții speciale de muncă.

15. Prin Încheierea din 16 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.880/86/2015, **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2) și (4) și art. 20 alin. (3) din Legea nr. 19/2000, ale art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 226/2006 și ale art. 29 alin. (11) și art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010.** Excepția a fost ridicată de Emil Bulimar și alții, reprezentanți de Sindicatul Energia Moldova, cu prilejul soluționării apelurilor declarate împotriva Încheierii din 5 noiembrie 2015 și a Sentinței civile nr. 783 din 27 iunie 2016, pronunțate de Tribunalul Suceava — Secția civilă în Dosarul nr. 2.880/86/2015, având ca obiect încadrarea în condiții speciale de muncă.

16. Prin Încheierea din 1 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.469/118/2015, **Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2) și (4) și art. 20 alin. (3) din Legea nr. 19/2000, ale art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 226/2006 și ale art. 29 alin. (11) și art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010.** Excepția a fost ridicată de Ovidiu Andronescu și alții, reprezentați de Sindicatul Liber Energetica Nucleară 90, cu prilejul soluționării apelului formulat de aceștia împotriva Sentinței civile nr. 1.376 din 2 iunie 2016, pronunțate de Tribunalul Constanța în Dosarul nr. 3.469/118/2015, având ca obiect încadrarea în condiții speciale de muncă.

17. Prin Încheierea din 19 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.928/90/2014, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Legea nr. 19/2000, ale art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 226/2006 și ale art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010.** Excepția a fost ridicată de Constantin-Laurențiu Ciutacu și alții cu prilejul soluționării unei acțiuni referitoare la încadrarea în condiții speciale de muncă.

18. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt contrare art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție. În acest sens, arată că metodologia și criteriile de încadrare a unor activități și locuri de muncă în condiții speciale, precum și reevaluarea acestor locuri de muncă au fost reglementate prin hotărâri ale Guvernului, ceea ce le extrage de la controlul de constituționalitate și împiedică salariații să se adreseze direct instanțelor de judecată pentru constatarea anumitor situații cu caracter individual sau specifice unui grup de salariați. Mai arată că aplicarea prin legi a prevederilor art. 21 din Constituție trebuie să garanteze în principal accesul direct la o instanță de judecată și numai în

secundar accesul prin intermediar, așa cum sunt angajatorul, sindicatele sau reprezentanții legali ori convenționali. Or, printre titularii dreptului de a se adresa justiției în vederea contestării deciziilor privind încadrarea sau reevaluarea încadrării în condiții speciale de muncă nu se regăsesc tocmai salariații, adică exact acea categorie de subiecți pe care legiuitorul trebuia să o vizeze spre protecție și reparație ca urmare a condițiilor speciale în care aceștia și-au desfășurat munca.

19. Totodată, autorii excepției consideră că Guvernul nu poate fi obiectiv în reglementarea criteriilor și metodologiei de încadrare în condiții speciale, întrucât stabilește, pe de o parte, regulile după care salariații vor obține în viitor pensiile, iar, pe de altă parte, stabilește regulile după care are loc verificarea judecătorească a modalității de constituire a contribuțiilor pentru respectivele pensii. Totodată, arată că angajatorii se află în conflict de interese atunci când, pe de o parte, au calitatea de inițiatori ai demersurilor ce duc la încadrarea în anumite condiții a locurilor de muncă din propria unitate, iar, pe de altă parte, au scopul economic de a-și reduce costurile cu forța de muncă.

20. De asemenea, autorii excepției susțin că, prin reglementarea pe calea unor hotărâri de Guvern a criteriilor și metodologiilor de încadrare a unor locuri de muncă în condiții speciale, se obțin două categorii de salariați: una stabilită prin lege și alta determinată arbitrar prin hotărârea Guvernului.

21. Pentru aceleași motive, autorii excepției arată că dispozițiile de lege criticate sunt contrare și prevederilor cuprinse în paragraful 5 al preambulului la Directiva Consiliului 89/391/CEE privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă, din care reiese că intenția legiuitorului suprastatal a fost ca interesele salariaților să primeze în raport cu cele economice. De asemenea, amintesc că, potrivit art. 11 alin. (6) din aceeași directivă, salariații au dreptul să recurgă la autorități dacă apreciază că angajatorul nu își îndeplinește obligațiile. Or, autorități sunt considerate și instanțele de judecată, acestea fiind ultimele cărora salariatul se poate adresa pentru garantarea respectării drepturilor sale. În sensul celor arătate, autorii excepției invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la dreptul de acces la justiție.

22. **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă** consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale referitoare la accesul liber la justiție.

23. **Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 132 din 25 februarie 2010 și nr. 1.224 din 20 septembrie 2011, referitor la constituționalitatea instituirii unei proceduri administrative prealabile, fără caracter jurisdicțional. În același sens amintește și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului prin Hotărârea din 23 iunie 1986, pronunțată în Cauza *Le Compte, Van Leuven și De Meyer împotriva Belgiei*, Hotărârea din 10 februarie 1983, pronunțată în Cauza *Albert și Le Compte împotriva Belgiei*, sau Hotărârea din 24 mai 2005, pronunțată în Cauza *Buzescu împotriva României*. Prin urmare, făcând trimitere la Decizia nr. 121 din 9 februarie 2010, instanța de judecată reține că „instituirea unei proceduri administrative prealabile, obligatorii, fără caracter jurisdicțional nu este contrară principiului liberului acces la justiție cât timp decizia organului administrativ poate fi atacată în fața unei instanțe de judecată.” De asemenea, arată că neparcurgerea acestei proceduri sau nerespectarea termenelor legale care determină pierderea dreptului de acces la justiție nu este de natură să demonstreze neconstituționalitatea procedurii administrative prealabile,

întrucât, așa cum preciza Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.033 din 14 septembrie 2010, „liberul acces la justiție semnifică faptul că orice persoană se poate adresa instanțelor judecătorești pentru apărarea drepturilor, a libertăților sau a intereselor sale legitime, iar nu faptul că acest drept nu poate fi supus niciunei condiționări.”

24. **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă** consideră, de asemenea, că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată și arată că stabilirea prin lege și în legislația secundară a criteriilor de încadrare a locurilor de muncă în condiții speciale și a procedurii de urmat în acest sens sunt atribuții exclusive ale legiuitorului și nu afectează dreptul persoanelor interesate de a se adresa justiției pentru a reclama neîndeplinirea de către angajator sau de alte persoane a obligațiilor rezultate din aceste acte normative.

25. **Tribunalul Bihor — Secția I civilă** consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate, întrucât încadrarea locurilor de muncă în condiții speciale este atributul exclusiv al legiuitorului.

26. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

27. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens invocă interpretările pe care Înalta Curte de Casație și Justiție le-a dat dispozițiilor de lege criticate prin deciziile nr. 12 și 14 din 23 mai 2016.

28. **Avocatul Poporului** arată că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale și amintește deciziile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în această materie.

29. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

30. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

31. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 19 alin. (2) și (4) și art. 20 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 13 iunie 2006, și dispozițiile art. 29 alin. (1¹) și art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010. Dispozițiile de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 19 alin. (2) și (4) din Legea nr. 19/2000: „(2) *Criteriile și metodologia de încadrare a locurilor de muncă în condiții deosebite se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, pe baza propunerii comune a Ministerului Muncii și Protecției Sociale și a Ministerului Sănătății.[...]*”

(4) *Locurile de muncă în condiții deosebite se stabilesc prin contractul colectiv de muncă sau, în cazul în care nu se încheie contracte colective de muncă, prin decizia organului de conducere legal constituit, cu respectarea criteriilor și metodologiei de încadrare prevăzute la alin. (2).;*

— Art. 20 alin. (3) din Legea nr. 19/2000: *„Metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale se vor stabili prin hotărâre a Guvernului, pe baza propunerii comune a Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și a Ministerului Sănătății și Familiei, în urma consultării CNPAS.”;*

— Art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 226/2006: *„(1) Începând cu data de 1 aprilie 2001, sunt încadrate în condiții speciale locurile de muncă în care se desfășoară activitățile prevăzute în anexa nr. 1.*

(2) Locurile de muncă prevăzute la alin. (1) sunt cele din unitățile prevăzute în anexa nr. 2, care au obținut avizul pentru îndeplinirea procedurilor și criteriilor de încadrare în condiții speciale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 29 alin. (11) din Legea nr. 263/2010: *„Locurile de muncă pot fi menținute în condiții deosebite, prin reînnoirea avizelor de încadrare pe baza metodologiei stabilite prin hotărâre a Guvernului, pentru o perioadă de maximum 3 ani, începând cu data de 1 ianuarie 2016, termen până la care angajatorii au obligația de a normaliza condițiile de muncă.”;*

— Art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010: *„(2) Periodic, din 5 în 5 ani, locurile de muncă în condiții speciale de muncă prevăzute la alin. (1) lit. e) sunt supuse procedurii de reevaluare a încadrării în condiții speciale, stabilită prin hotărâre a Guvernului.*

(3) Procedura de reevaluare prevăzută la alin. (2) se stabilește prin hotărâre a Guvernului, elaborată în termen de 9 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

32. Curtea constată că dispozițiile art. 19 alin. (2) și (4) și art. 20 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 și cele ale art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 226/2006 nu mai sunt în vigoare, aceste acte normative fiind abrogate anterior sesizării sale cu excepția de neconstituționalitate. Cu toate acestea, având în vedere obiectul acțiunilor în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții de lege, Curtea apreciază că sunt aplicabile cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căroră „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, astfel că analiza de constituționalitate se va referi și la dispozițiile art. 19 alin. (2) și (4) și art. 20 alin. (3) din Legea nr. 19/2000, precum și la cele ale art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 226/2006.

33. Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile articolelor de lege criticate încalcă dreptul de acces liber la justiție, consacrat de art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție. De asemenea, consideră că sunt înfrânte și prevederile paragrafului 5 al preambulului la Directiva Consiliului 89/391/CEE privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 183/1989, prevederi referitoare la adoptarea de către Consiliu, prin intermediul directivelor, a cerințelor minime pentru a promova îmbunătățirea, în special, a mediului de muncă, în vederea garantării unui nivel mai bun de protecție a

sănătății și securității lucrătorilor, precum și prevederile art. 11 alin. (6) din aceeași directivă, în care se arată că „lucrătorii și reprezentanții acestora au dreptul să recurgă, în conformitate cu legislațiile și practicile interne, la autoritatea care răspunde de protecția securității și sănătății la locul de muncă, în cazul în care consideră că măsurile luate și mijloacele puse la dispoziție de angajator nu corespund scopurilor de asigurare a securității și sănătății la locul de muncă.

În timpul inspecțiilor, reprezentanților lucrătorilor trebuie să li se acorde posibilitatea de a prezenta autorităților competente observațiile lor.”

34. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că una dintre criticile formulate de autorii acesteia vizează faptul că reglementarea condițiilor și a procedurii de încadrare a unor locuri de muncă în condiții deosebite sau speciale s-a realizat prin hotărâri de Guvern, ceea ce a exclus aceste proceduri de la controlul de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională și nu a asigurat caracterul obiectiv al reglementării. De asemenea, autorii excepției consideră că astfel s-au creat două categorii de salariați: unii ale căror criterii de încadrare în condiții speciale sunt prevăzute de lege și alții pentru care criteriile de încadrare sunt stabilite prin hotărâri de Guvern. O altă critică se referă la faptul că între titularii dreptului de a ataca în fața instanțelor de judecată deciziile privind refuzul de încadrare a unor locuri de muncă în condiții speciale nu se găsesc și salariații în mod individual, ci doar angajatorii, sindicatele și reprezentanții salariaților.

35. Analizând textele de lege prin prisma acestor critici de neconstituționalitate, Curtea reține că Legea nr. 19/2000 a prevăzut reglementări diferite în ceea ce privește stabilirea și acordarea dreptului la pensie, după cum titularul acestui drept și-a desfășurat munca în condiții normale, deosebite sau speciale. Aceste deosebiri de tratament juridic au fost justificate de împrejurările concrete în care s-a desfășurat activitatea profesională și care au afectat într-o proporție diferită capacitatea de muncă, impunând în cazul persoanelor care au lucrat în condiții deosebite sau speciale stabilirea unor reglementări mai favorabile în ceea ce privește pensionarea.

36. În acest sens, art. 19 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 definește locurile de muncă în condiții deosebite ca fiind acelea care, *„în mod permanent sau în anumite perioade, pot afecta esențial capacitatea de muncă a asiguraților datorită gradului mare de expunere la risc.”* Din chiar conținutul acestei definiții se întrevede necesitatea unei evaluări efective, concrete a diverselor locuri de muncă pentru a se aprecia dacă acestea întrunesc condițiile stabilite prin art. 19 alin. (1) din Legea nr. 19/2000, iar pentru aceasta legiuitorul a prevăzut în alin. (2) și (3) ale aceluiași articol de lege că metodologia și criteriile de încadrare a locurilor de muncă în condiții deosebite se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, sens în care a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr. 261/2001 privind criteriile și metodologia de încadrare a locurilor de muncă în condiții deosebite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 6 martie 2001. Art. 18 din acest act normativ a prevăzut posibilitatea angajatorilor care nu au primit aviz pentru încadrarea locurilor de muncă în condiții deosebite de a formula plângere, în termen de 15 zile de la data comunicării, la Inspekția Muncii, care trebuia să o soluționeze în termen de 30 de zile.

37. Ulterior, Hotărârea Guvernului nr. 261/2001 a fost abrogată prin dispozițiile art. 16 din Hotărârea Guvernului nr. 246/2007 privind metodologia de reînnoire a avizelor de încadrare a locurilor de muncă în condiții deosebite, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 9 martie 2007. Prin acest din urmă act normativ s-a prevăzut o procedură de reînnoire a avizelor de încadrare a unor locuri de muncă în condiții deosebite, acordate în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 261/2001, procedură care a fost prelungită prin acte normative succesive, până la data de 31 decembrie 2015 [art. 1 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 246/2007, modificat prin articolul unic pct. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.173/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 962 din 30 decembrie 2014]. Dispozițiile art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 246/2007, cu modificările și completările ulterioare, au prevăzut posibilitatea angajatorilor care nu au obținut reînnoirea avizului pentru încadrarea locurilor de muncă în condiții deosebite de a se adresa instanței judecătorești competente, potrivit legii.

38. La data de 1 ianuarie 2011 a intrat în vigoare Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, care a abrogat Legea nr. 19/2000. Art. 29 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 a prevăzut că „Sunt încadrate în condiții deosebite locurile de muncă stabilite în baza criteriilor și metodologiei prevăzute de legislația în vigoare la data încadrării acestora”, iar în alin. (1) — articol criticat în prezenta excepție de neconstituționalitate și care a fost introdus în Legea nr. 263/2010 prin articolul unic din Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 65/2015 pentru completarea art. 29 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 986 din 31 decembrie 2015 și aprobată prin Legea nr. 108/2016 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 65/2015 pentru completarea art. 29 din Legea nr. 263/2010 privind Sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 30 mai 2016 — s-a stabilit că „Locurile de muncă pot fi menținute în condiții deosebite, prin reînnoirea avizelor de încadrare pe baza metodologiei stabilite prin hotărâre a Guvernului, pentru o perioadă de maximum 3 ani, începând cu data de 1 ianuarie 2016, termen până la care angajatorii au obligația de a normaliza condițiile de muncă.” În acest sens a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr. 1.014/2015 privind metodologia de reînnoire a avizelor de încadrare a locurilor de muncă în condiții deosebite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 986 din 31 decembrie 2015, care, abrogând Hotărârea Guvernului nr. 246/2007, a prevăzut în art. 1 alin. (1) că, „Începând cu data de 1 ianuarie 2016, avizele de încadrare a locurilor de muncă în condiții deosebite acordate, valabile până la data de 31 decembrie 2015 inclusiv, pot fi reînnoite potrivit metodologiei stabilite prin prezenta hotărâre.” Art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.014/2015 prevede că „Angajatorii care nu au obținut reînnoirea avizului pentru încadrarea locurilor de muncă în condiții deosebite se pot adresa direct instanței judecătorești competente, potrivit legii.”

39. În ceea ce privește locurile de muncă încadrate în condiții speciale, Curtea reține că art. 20 din Legea nr. 19/2000 a realizat, inițial, o enumerare exhaustivă a acestora, urmând ca, prin completările aduse prin articolul unic pct. 3 din Legea nr. 338/2002 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 25 iunie 2002, să fie stabilite două categorii, în funcție de sediul reglementării. Astfel, art. 20 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 a stabilit în mod expres că sunt locuri de muncă în condiții speciale „a) unitățile miniere, pentru personalul care își desfășoară activitatea în subteran cel puțin 50% din

timpul normal de muncă în luna respectivă; b) activitățile de cercetare, explorare, exploatare sau prelucrare a materiilor prime nucleare, zonele I și II de expunere la radiații; c) aviația civilă, pentru personalul navigant prevăzut în anexa nr. 1; d) activitatea artistică desfășurată în profesiile prevăzute în anexa nr. 2.” În același timp însă, dispozițiile art. 20 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 — care constituie obiect al analizei de constituționalitate — au deschis posibilitatea stabilirii prin lege și a altor locuri de muncă în condiții speciale, urmând ca „Metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale se vor stabili prin hotărâre a Guvernului, pe baza propunerii comune a Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și a Ministerului Sănătății și Familiei, în urma consultării CNPAS.”

40. În aplicarea art. 20 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 a fost emisă Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 645 din 10 septembrie 2003. Art. 2 din acest act normativ a stabilit criteriile cumulative necesare pentru încadrarea persoanelor în locurile de muncă în condiții speciale, astfel: „a) încadrarea locurilor de muncă în grupa I de muncă, anterior datei de 1 aprilie 2001; b) desfășurarea activității în condiții speciale pe durata programului normal de lucru din luna respectivă numai în locurile de muncă definite la art. 1 lit. a); c) existența la locurile de muncă în condiții speciale a unor factori de risc care nu pot fi înlăturați, în condițiile în care s-au luat măsurile tehnice și organizatorice pentru eliminarea sau diminuarea acestora, în conformitate cu legislația de protecție a muncii în vigoare; d) efecte asupra persoanelor din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, datorate în exclusivitate unor cauze profesionale și înregistrate pe perioada ultimilor 15 ani; e) efecte asupra capacității de muncă și stării de sănătate, evaluate în baza datelor medicale înregistrate la nivelul cabinetelor medicale de întreprindere, de structurile medicale de medicina muncii sau la comisiile de expertizare a capacității de muncă, pe perioada ultimilor 15 ani.” Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003 cuprinde o listă a locurilor de muncă în care se desfășoară activități ce pot fi încadrate în condiții speciale. În vederea obținerii încadrării locurilor de muncă în condiții speciale, art. 3 din același act normativ stabilește mai multe etape, ce trebuie parcurse în ordinea cronologică indicată. În cazul în care nu a fost acordat avizul pentru încadrarea locurilor de muncă în condiții speciale, iar plângerea formulată de angajatori și/sau sindicatele reprezentative potrivit legii sau, după caz, reprezentanții angajaților nu a fost soluționată favorabil de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și Ministerul Sănătății, art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2003 prevede posibilitatea atacării deciziei acestor organe administrative la instanța judecătorească competentă. Potrivit art. 16 din Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, cu modificările și completările ulterioare, „Angajatorii, împreună cu sindicatele reprezentative potrivit legii, după caz, cu reprezentanții angajaților în cadrul comitetului de securitate și sănătate în muncă ori cu responsabilul cu protecția muncii, pot solicita reevaluarea locurilor de muncă, respectând dispozițiile prezentei hotărâri, până la data de 30 iunie 2005.”

41. La expirarea acestui termen, în aplicarea art. 20 alin. (2) din Legea nr. 19/2000, a fost adoptată Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 13 iunie 2006, care a prevăzut în art. 1 alin. (1) și (2) că

„Începând cu data de 1 aprilie 2001, sunt încadrate în condiții speciale locurile de muncă în care se desfășoară activitățile prevăzute în anexa nr. 1”, precum și că „Locurile de muncă prevăzute la alin. (1) sunt cele din unitățile prevăzute în anexa nr. 2, care au obținut avizul pentru îndeplinirea procedurilor și criteriilor de încadrare în condiții speciale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale, cu modificările și completările ulterioare.”

42. Anexa nr. 1 la Legea nr. 226/2006 a preluat lista activităților care justifică încadrarea locurilor de muncă în condiții speciale, în timp ce anexa nr. 2 cuprinde o enumerare limitativă a unităților care au obținut avizul pentru îndeplinirea procedurilor și criteriilor de încadrare în condiții speciale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.025/2003.

43. Legea nr. 226/2006 a fost abrogată prin Legea nr. 236/2010, care, reglementând locurile de muncă în condiții speciale, a prevăzut în art. 30 o listă exhaustivă a acestora: „a) unitățile miniere, pentru personalul care își desfășoară activitatea în subteran cel puțin 50% din timpul normal de muncă în luna respectivă; b) activitățile de cercetare, explorare, exploatare sau prelucrare a materiilor prime nucleare, zonele I și II de expunere la radiații; c) activitățile din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, prevăzute de actele normative cu regim clasificat emise până la data intrării în vigoare a prezentei legi; d) aviația civilă, pentru personalul navigant prevăzut în anexa nr. 1; e) activitățile și unitățile prevăzute în anexele nr. 2 și 3; f) activitatea artistică desfășurată în profesiile prevăzute în anexa nr. 4.” Dispozițiile anexelor nr. 2 și 3 la Legea nr. 263/2010 preiau conținutul anexelor nr. 1 și 2 la Legea nr. 226/2006. Prevederile art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010, supuse analizei de constituționalitate, prevăd necesitatea reevaluării periodice a încadrării locurilor de muncă în condiții speciale, precum și faptul că procedura de reevaluare se stabilește prin hotărâre a Guvernului. În aplicarea acestor dispoziții de lege, a fost emisă Hotărârea Guvernului nr. 1.284/2011 privind stabilirea procedurii de reevaluare a locurilor de muncă în condiții speciale prevăzute la art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 935 din 29 decembrie 2011. Potrivit art. 3 din acest act normativ, menținerea încadrării locurilor de muncă în condiții speciale se realizează în condițiile îndeplinirii cumulative a următoarelor condiții: „a) existența activităților și a unităților pentru care se solicită reevaluarea, în anexele nr. 2 și 3 la Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare; b) existența locurilor de muncă pentru care au fost acordate avizele de încadrare în condiții speciale, la unitățile solicitante; c) existența, la locurile de muncă pentru care se solicită reevaluarea, a acelorași factori de risc identificați inițial pentru care a fost acordat avizul de încadrare în condiții speciale; d) identificarea prezenței efectelor nocive asupra stării de sănătate a lucrătorilor identificate prin boli profesionale sau boli legate de profesie, pentru care a fost acordat avizul de încadrare în condiții speciale la locurile de muncă și pentru care se solicită reevaluarea.” Art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.284/2011 prevede etapele metodologiei de reevaluare a locurilor de muncă în condiții speciale, care trebuie parcurse în ordine cronologică, iar art. 9 stabilește posibilitatea atacării în contencios administrativ a hotărârii Comisiei pentru reevaluarea locurilor de muncă în condiții speciale. Art. 12 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.284/2011, cu modificările ulterioare, a prevăzut că solicitarea

reevaluării locurilor de muncă în condiții speciale se poate face până la data de 1 iulie 2013.

44. Examinând acest parcurs legislativ, Curtea observă că reglementarea regimului locurilor de muncă în condiții deosebite și condiții speciale s-a realizat pe cale legislativă, respectiv prin Legea nr. 19/2000, Legea nr. 226/2006 și Legea nr. 263/2010. Dispozițiile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 au definit locurile de muncă în condiții deosebite, iar art. 20 din aceeași lege a enumerat acele locuri de muncă ce erau încadrate în condiții speciale, deschizând însă posibilitatea nominalizării și altora, prin lege, ceea ce a condus la adoptarea Legii nr. 226/2006. De asemenea, art. 3 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 263/2010 a definit locurile de muncă în condiții deosebite și a prevăzut în art. 29 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 că sunt încadrate în condiții deosebite locurile de muncă stabilite în baza criteriilor și metodologiei prevăzute de legislația în vigoare la data încadrării acestora. Totodată, dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 263/2010 au definit condițiile de muncă în condiții speciale, iar art. 30 alin. (1) a realizat o enumerare exhaustivă a acestora. Din această perspectivă, Curtea apreciază că este lipsită de temei susținerea autorilor excepției referitoare la existența unor categorii diferite de salariați în funcție de reglementarea criteriilor de încadrare în condiții deosebite sau speciale de muncă prin lege sau prin hotărâri de Guvern.

45. Desigur, complexitatea problemicii referitoare la încadrarea unor locuri de muncă în condiții deosebite sau speciale a făcut necesară adoptarea unor reglementări de ordin secundar, respectiv hotărâri ale Guvernului, prin care au fost precizate toate criteriile care, în mod cumulativ, erau necesare pentru a justifica încadrarea locurilor de muncă în condițiile mai sus amintite și care vizau nu doar tipul activității, ci și elemente concrete, precum prezența la locul de muncă a factorilor de risc pentru sănătatea salariaților, măsurile concrete adoptate în scopul înlăturării acestor factori, efectele reale asupra securității și sănătății în muncă a factorilor de risc pentru sănătatea salariaților, măsurile concrete adoptate în scopul înlăturării acestor factori, efectele reale asupra securității și sănătății în muncă și altele asemenea. Totodată, evaluarea acestor elemente concrete a impus reglementarea unei metodologii etapizate, constând dintr-o serie de operațiuni tehnice și administrative necesar a fi urmate în ordine cronologică. De asemenea, reevaluarea încadrării locurilor de muncă în condiții deosebite sau speciale a necesitat adoptarea unor reglementări asemănătoare prin care s-au stabilit criteriile și metodologia acestei proceduri. Or, detalierea prin hotărâri de Guvern a unor aspecte ce țin de concretizarea dispozițiilor unor texte de lege nu poate fi privită ca o opțiune de reglementare contrară prevederilor constituționale. Din contră, prevederile art. 108 alin. (2) din Legea fundamentală consacră în mod expres posibilitatea Guvernului de a emite hotărâri pentru organizarea executării legilor, iar în acest sens Curtea Constituțională a precizat în jurisprudența sa că „Parlamentul, ca unică putere legiuitoare a țării, poate împuternici Guvernul să reglementeze anumite aspecte prin acte normative specifice, în temeiul dispozițiilor art. 108 din Constituția României” (Decizia nr. 686 din 20 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 429 din 25 iunie 2010).

46. În ceea ce privește critica privind încălcarea dreptului de acces la justiție, Curtea constată că abilitarea Guvernului de a emite hotărâri în organizarea executării legilor nu poate fi privită ca un impediment pentru exercitarea dreptului de acces la justiție, de vreme ce hotărârea Guvernului poate fi supusă

controlului instanței de contencios administrativ care se poate pronunța cu privire la legalitatea actului normativ. Faptul că o hotărâre de Guvern nu poate constitui obiect al controlului de constituționalitate decurge din împrejurarea că un astfel de act normativ reprezintă un act de reglementare secundară, dat în aplicarea legii. De altfel, în legătură cu acest aspect, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 163 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 4 aprilie 2013 a statuat că „instanțele de contencios administrativ nu au competența de a controla constituționalitatea hotărârii Guvernului, ci doar legalitatea acesteia, întrucât actul de reglementare secundară este dat în aplicarea legii, ea organizând executarea legilor.”

47. Analizând în continuare susținerile autorilor excepției vizând excluderea salariaților de la dreptul de a ataca în justiție, în mod individual, deciziile ori hotărârile organelor administrative prin care s-a refuzat încadrarea unor locuri de muncă în condiții deosebite sau speciale de muncă, Curtea observă că reglementarea accesului la justiție împotriva actelor administrative mai sus arătate nu constituie obiect al textelor de lege criticate, ci, așa cum s-a reținut mai sus, al hotărârilor de Guvern date în aplicarea acestor texte. Prin urmare, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit căreia „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia*”, instanța de contencios constituțional nu poate analiza acest aspect.

48. Curtea apreciază însă că aspectele reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece

recursul în interesul legii prin paragrafele 90 și 91 ale Deciziei nr. 12 din 23 mai 2016 privind examinarea recursului în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție având ca obiect posibilitatea constatării pe cale judiciară sau a obligării angajatorului la încadrarea activității desfășurate în condiții deosebite sau speciale de muncă, după 1 aprilie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 10 noiembrie 2016, evidențiază faptul că dreptul de acces la justiție al salariaților cu prilejul desfășurării procedurilor de încadrare a locurilor de muncă în condiții superioare de muncă a fost asigurat. Astfel, instanța supremă a arătat că „încadrarea locurilor de muncă în condiții superioare de muncă era de competența autorităților administrative, competență ce se exercita prin emiterea și, după caz, refuzul de emitere a avizelor ori de reînnoire a celor deja acordate. Aceste acte administrative tipice ori asimilate, după caz, erau supuse controlului de plină jurisdicție din partea instanțelor de contencios administrativ prin care se putea sancționa pasivitatea ori neglijența angajatorului și/sau a reprezentanților angajaților de a iniția și derula procedura pentru încadrarea locurilor de muncă ale angajaților în condiții deosebite. De asemenea, în ipoteza pasivității angajatorului de a declanșa procedura de încadrare în condiții deosebite, potrivit art. 3 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, cu modificările și completările ulterioare, sindicatele reprezentative, reprezentanții angajaților în cadrul comitetului de securitate și sănătate în muncă ori responsabilul cu protecția muncii aveau posibilitatea de a sesiza inspectoratele teritoriale de muncă pentru verificarea locurilor de muncă în interiorul termenului-limită prevăzut de metodologie în acest sens.”

49. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Remus Atodiresei și alții, de Dan Apetrei și alții, precum și de Petru Amanolesei și alții, toți reprezentați prin Sindicatul Salariaților FRE Suceava, precum și de Emil Bulimar și alții, prin Sindicatul Energia Moldova, în dosarele nr. 1.586/86/2015, 1.584/86/2015, 1.585/86/2015 și 2.880/86/2015 ale Curții de Apel Suceava — Secția I civilă, de Nicolae Gîrbăcea și alții, precum și de Ovidiu Andronescu și alții, prin Sindicatul Liber Energetica Nucleară 90 în dosarele nr. 3.461/118/2016/a1 și nr. 3.469/118/2015 ale Curții de Apel Constanța — Secția I civilă, de Alin Mîrzan și alții și Constantin-Laurențiu Ciutacu și alții în dosarele nr. 3.718/90/2015 și nr. 1.928/90/2014 ale Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă și de Petrică Alb și alții în Dosarul nr. 452/111/2016 al Tribunalului Bihor — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 19 alin. (2) și (4) și art. 20 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, ale art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale și ale art. 29 alin. (1) și art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția I civilă, Curții de Apel Constanța — Secția I civilă, Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă și Tribunalului Bihor — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL
TRANSPORTURILOR
Nr. 250
din 28 februarie 2018

MINISTERUL
FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 1.660
din 23 martie 2018

MINISTERUL MUNCII
ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE
Nr. 1.170
din 14 martie 2018

ORDIN

pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2018 al Societății Comerciale „ROFERSPED” — S.A., la care Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. Marfă” — S.A. deține o participație majoritară

În temeiul art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii și justiției sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2018 al Societății Comerciale „ROFERSPED” — S.A., la care Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. Marfă” — S.A. deține o participație majoritară, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Societatea Comercială „ROFERSPED” — S.A. va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul transporturilor,
Lucian Șova

Ministrul finanțelor
publice,
**Eugen Orlando
Teodorovici**

Ministrul muncii
și justiției sociale,
Lia-Olguța Vasilescu

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
Societatea Comercială „ROFERSPED” — S.A.
București, sectorul 1, str. Turda nr. 98
Cod unic de înregistrare: RO9825567

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2018**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2018
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	136.110,10
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	135.686,35
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	423,75
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	132.029,10
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	131.299,10
		A. cheltuieli cu bunuri și servicii	9	124.841,77
		B. cheltuieli cu impozite, taxe și varsăminte asimilate	10	14,00
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	6.188,84
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	5.602,46
		C1 ch. cu salariile	13	4.977,32
		C2 bonusuri	14	625,14
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	16	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17	462,00
		C5 cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	18	124,38
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	254,49
	2	Cheltuieli financiare	20	730,00
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	4.081,00
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	664,00
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	3.417,00
	1	Rezerve legale	25	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	3.417,00
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	341,70
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	3.075,30
		a) - dividende convenite bugetului de stat	33	
		b) - dividende convenite bugetului local	33a	
		c) - dividende convenite altor acționari	34	3.075,30
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	341,70

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2018
0	1	2	3	4
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	611,36
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	611,36
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	87
	2	Nr.mediu de salariați total	49	67
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	6.471,43
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala, recalculat cf Legii anuale a bugetului de stat **)	51	5.396,31
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	2.025,17
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculata cf. Legii anuale a bugetului de stat.	53	2.025,17
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite / persoana)	54	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	55	970,02
	9	Plăți restante	56	
	10	Creanțe restante	57	10.900,00

*) Rd.50 = Rd.155 din Anexa de fundamentare nr.2

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Institutului Oncologic „Prof. dr. Ion Chiricuță” Cluj-Napoca

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției management și structuri sanitare nr. S.P. 2.314/2018,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) și art. 14 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare al Institutului Oncologic „Prof. dr. Ion Chiricuță” Cluj-Napoca, conform anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Structurile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și Institutul Oncologic „Prof. dr. Ion Chiricuță” Cluj-Napoca vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României Partea I.

Ministrul sănătății,
Sorina Pintea

București, 19 martie 2018.

Nr. 351.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2018 al Autorității Feroviare Române — AFER**

Având în vedere Referatul Direcției economice nr. 11.761 din 16.03.2018 prin care se propune spre aprobare bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2018 al Autorității Feroviare Române — AFER,

în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 8 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 626/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Feroviare Române — AFER, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2018 al Autorității Feroviare Române — AFER, care funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor și care se finanțează din venituri proprii, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Defalcarea pe trimestre a indicatorilor prevăzuți în bugetul de venituri și cheltuieli al Autorității Feroviare Române — AFER se aprobă de către Consiliul de conducere al acesteia.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Autorității Feroviare Române — AFER reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea ministrului transporturilor.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Autoritatea Feroviară Română — AFER poate efectua cheltuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,

Lucian Șova

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2018 al Autorității Feroviare Române — AFER**

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2018
A	B	C	D	1
00.01	10		VENITURI PROPRII TOTAL VENITURI	61.000,00
00.02			I. VENITURI CURENTE	56.900,00
29.00			C. VENITURI NEFISCALE	56.900,00
33.00	10		C2.VÂNZĂRI DE BUNURI ȘI SERVICII	56.900,00
33.10			VENITURI DIN PRESTĂRI DE SERVICII ȘI ALTE ACTIVITĂȚI	56.900,00
	08		Venituri din prestări servicii	56.300,00
	20		Venituri din cercetare	300,00
	50		Alte venituri din prestări de servicii și alte activități	300,00
39.10			II.VENITURI DIN CAPITAL	100,00
	50		Alte venituri din valorificarea unor bunuri	100,00
40.10			III. OPERAȚIUNI FINANCIARE	4.000,00
	15		Sume utilizate din excedentul anului precedent pentru efectuarea de cheltuieli	4.000,00
84.10	50		CHELTUIELI TOTAL	
			I. Credite de angajament	61.000,00
			II. Credite bugetare	61.000,00
01			CHELTUIELI CURENTE	
			I. Credite de angajament	58.400,00
			II. Credite bugetare	58.400,00
10			Titlul I. CHELTUIELI DE PERSONAL	
			I. Credite de angajament	41.910,00
			II. Credite bugetare	41.910,00
	10.01		Cheltuieli salariale în bani	
			I. Credite de angajament	40.395,00
			II. Credite bugetare	40.395,00
		01	Salarii de bază	
			I. Credite de angajament	31.940,00
			II. Credite bugetare	31.940,00
		05	Sporuri pentru condiții de muncă	
			I. Credite de angajament	7.180,00
			II. Credite bugetare	7.180,00
		06	Alte sporuri	
			I. Credite de angajament	-
			II. Credite bugetare	-
		12	Indemnizații plătite unor persoane din afara unității	
			I. Credite de angajament	207,00
			II. Credite bugetare	207,00
		13	Indemnizații de delegare	
			I. Credite de angajament	300,00
			II. Credite bugetare	300,00
		30	Alte drepturi salariale în bani	
			I. Credite de angajament	768,00
			II. Credite bugetare	768,00
	10.02		Cheltuieli salariale în natură	
			I. Credite de angajament	-
			II. Credite bugetare	-
		06	Vouchere de vacanță	
			I. Credite de angajament	-
			II. Credite bugetare	-
	10.03		Contribuții	
			I. Credite de angajament	1.515,00
			II. Credite bugetare	1.515,00
		01	Contribuții de asigurări sociale de stat	
			I. Credite de angajament	360,00
			II. Credite bugetare	360,00
		02	Contribuții de asigurări de șomaj	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2018
A	B	C	D	1
			I. Credite de angajament	13,00
			II. Credite bugetare	13,00
		03	Contribuții de asigurări sociale de sănătate	
			I. Credite de angajament	125,00
			II. Credite bugetare	125,00
		04	Contribuții de asigurări pentru accidente de muncă	
			I. Credite de angajament	6,00
			II. Credite bugetare	6,00
		06	Contribuții pentru concedii și indemnizații	
			I. Credite de angajament	11,00
			II. Credite bugetare	11,00
		07	Contribuția asiguratorie pentru muncă	
			I. Credite de angajament	1.000,00
			II. Credite bugetare	1.000,00
20			Titlul II. BUNURI ȘI SERVICII	
			I. Credite de angajament	16.240,00
			II. Credite bugetare	16.240,00
	20.01		Bunuri și servicii	
			I. Credite de angajament	3.433,00
			II. Credite bugetare	3.433,00
		01	Furnituri de birou	
			I. Credite de angajament	45,00
			II. Credite bugetare	45,00
		02	Materiale pentru curățenie	
			I. Credite de angajament	13,00
			II. Credite bugetare	13,00
		03	Încălzit, iluminat și forță motrică	
			I. Credite de angajament	670,00
			II. Credite bugetare	670,00
		04	Apă, canal și salubritate	
			I. Credite de angajament	135,00
			II. Credite bugetare	135,00
		05	Carburanți și lubrifianți	
			I. Credite de angajament	300,00
			II. Credite bugetare	300,00
		06	Piese de schimb	
			I. Credite de angajament	80,00
			II. Credite bugetare	80,00
		07	Transport	
			I. Credite de angajament	50,00
			II. Credite bugetare	50,00
		08	Poștă, telecomunicații, radio, tv, internet	
			I. Credite de angajament	540,00
			II. Credite bugetare	540,00
		09	Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	
			I. Credite de angajament	800,00
			II. Credite bugetare	800,00
		30	Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare	
			I. Credite de angajament	800,00
			II. Credite bugetare	800,00
	20.02		Reparații curente	
			I. Credite de angajament	1.000,00
			II. Credite bugetare	1.000,00
	20.04		Medicamente și materiale sanitare	
			I. Credite de angajament	10,00
			II. Credite bugetare	10,00
		01	Medicamente	
			I. Credite de angajament	-
			II. Credite bugetare	-
		02	Materiale sanitare	
			I. Credite de angajament	10,00
			II. Credite bugetare	10,00
	20.05		Bunuri de natura obiectelor de inventar	
			I. Credite de angajament	107,00

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2018
A	B	C	D	1
			II. Credite bugetare	107,00
		01	Uniforme și echipament	
			I. Credite de angajament	30,00
			II. Credite bugetare	30,00
		03	Lenjerie și accesorii de pat	
			I. Credite de angajament	-
			II. Credite bugetare	-
		30	Alte obiecte de inventar	
			I. Credite de angajament	77,00
			II. Credite bugetare	77,00
	20.06		Deplasări, detașări, transferări	
			I. Credite de angajament	1.000,00
			II. Credite bugetare	1.000,00
		01	Deplasări interne, detașări, transferări	
			I. Credite de angajament	500,00
			II. Credite bugetare	500,00
		02	Deplasări în străinătate	
			I. Credite de angajament	500,00
			II. Credite bugetare	500,00
	20.11		Cărți, publicații și materiale documentare	
			I. Credite de angajament	40,00
			II. Credite bugetare	40,00
	20.12		Consultanță și expertiză	
			I. Credite de angajament	-
			II. Credite bugetare	-
	20.13		Pregătire profesională	
			I. Credite de angajament	900,00
			II. Credite bugetare	900,00
	20.14		Protecția muncii	
			I. Credite de angajament	150,00
			II. Credite bugetare	150,00
	20.25		Cheltuieli judiciare și extrajudiciare derivate din acțiuni în reprezentarea intereselor statului, potrivit dispozițiilor legale	
			I. Credite de angajament	-
			II. Credite bugetare	-
	20.30		Alte cheltuieli	
			I. Credite de angajament	9.600,00
			II. Credite bugetare	9.600,00
		01	Reclamă și publicitate	
			I. Credite de angajament	-
			II. Credite bugetare	-
		02	Protocol și reprezentare	
			I. Credite de angajament	150,00
			II. Credite bugetare	150,00
		03	Prime de asigurare non-viață	
			I. Credite de angajament	-
			II. Credite bugetare	-
		04	Chirii	
			I. Credite de angajament	850,00
			II. Credite bugetare	850,00
		07	Fondul Președintelui/Fondul conducătorului instituției publice	
			I. Credite de angajament	10,00
			II. Credite bugetare	10,00
		30	Alte cheltuieli cu bunuri și servicii	
			I. Credite de angajament	8.590,00
			II. Credite bugetare	8.590,00
55			Titlul VII. ALTE TRANSFERURI	
			I. Credite de angajament	50,00
			II. Credite bugetare	50,00
	55.02		Transferuri curente în străinătate (către organizații internaționale)	
			I. Credite de angajament	50,00
			II. Credite bugetare	50,00
		01	Contribuții și cotizații la organisme internaționale	
			I. Credite de angajament	50,00

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2018
A	B	C	D	1
			II. Credite bugetare	50,00
57			Titlul IX. ASISTENȚĂ SOCIALĂ	
			I. Credite de angajament	200,00
			II. Credite bugetare	200,00
	57.02		Ajutoare sociale	
			I. Credite de angajament	200,00
			II. Credite bugetare	200,00
		01	Ajutoare sociale în numerar	
			I. Credite de angajament	200,00
			II. Credite bugetare	200,00
		03	Tichete de creșă și tichete sociale pentru grădiniță	
			I. Credite de angajament	-
			II. Credite bugetare	-
			CHELTUIELI DE CAPITAL	
			I. Credite de angajament	2.600,00
			II. Credite bugetare	2.600,00
71			Titlul XIII. ACTIVE NEFINANCIARE	
			I. Credite de angajament	2.600,00
			II. Credite bugetare	2.600,00
	71.01		Active fixe	
			I. Credite de angajament	2.600,00
			II. Credite bugetare	2.600,00
		01	Construcții	
			I. Credite de angajament	400,00
			II. Credite bugetare	400,00
		02	Mașini, echipamente și mijloace de transport	
			I. Credite de angajament	2.000,00
			II. Credite bugetare	2.000,00
		03	Mobilier, aparatură birotică și alte active corporale	
			I. Credite de angajament	-
			II. Credite bugetare	-
		30	Alte active fixe	
			I. Credite de angajament	200,00
			II. Credite bugetare	200,00
	71.03		Reparații capitale aferente activelor fixe	
			I. Credite de angajament	-
			II. Credite bugetare	-

Date de fundamentare a cheltuielilor de personal în bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2018:

- 1) Număr mediu de personal: 480 persoane;
- 2) Câștigul mediu brut lunar: 6.770 lei/salariat;
- 3) În câștigul mediu salarial brut lunar de la punctul 2) nu este cuprinsă și suma aferentă salariilor Directorului General și a directorilor de organisme (suma de 450 mii lei);
- 4) În cheltuielile salariale în bani sunt cuprinse și: indemnizațiile membrilor Consiliului de Conducere (suma de 207 mii lei), precum și indemnizațiile de delegare (suma de 300 mii lei);
- 5) În câștigul mediu salarial brut lunar nu este cuprinsă suma de 768 mii lei, reprezentând diferențele salariale ce se vor achita urmare sentințelor judecătorești definitive și irevocabile.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 091370